

PRZEDSZKOLE NR 50 W WARSZAWIE

PRZEDSZKOLNE

GRUDZIEŃ 2024 NUMER 56

WIEŚCI

REDAKCJA: ALICJA SNOCH

Szanowni Państwo,

serdecznie zapraszamy do przeczytania najnowszego wydania gazetki: *Przedszkolne Wieści*.

W tym numerze znajdą Państwo wiele interesujących treści, które z pewnością umilą czas i wprowadzą w magiczny nastrój nadchodzących świąt.

Tymczasem w przedszkolu...

Odwiedził nas Święty Mikołaj i uczestniczyliśmy w fantastycznym koncercie Patrycji Lipińskiej, podczas którego doskonale się bawiliśmy. Dzieci z zapałem słuchały świątecznych melodii, a radosny nastrój udzielał się wszystkim obecnym.

Podczas wizyty w przedszkolu warto zwrócić na naszą, udekorowaną pierniczkami choinkę, która stała się prawdziwą atrakcją dla najmłodszych. Każdy pierniczek został własnoręcznie ozdobiony przez dzieci, co sprawiło, że drzewko wygląda jeszcze bardziej wyjątkowo i kolorowo.

W salach przedszkolnych również nie brakuje świątecznych akcentów. Papierowe gwiazdki, girlandy i własnoręcznie wykonane ozdoby przez dzieci tworzą niepowtarzalny klimat, w którym każdy może poczuć się jak w bajce.

Życzymy miłej lektury i spokojnych, pełnych radości Świąt Bożego Narodzenia!

ZIMOWE ROZMOWY KRASNALI

Przedszkolaki mają dużo do powiedzenia na wiele tematów, a rozmowy z nimi mogą być niezwykle inspirujące i pełne niespodzianek. Często zaskakują swoimi spostrzeżeniami i niewinnością, która potrafi otworzyć oczy na wiele spraw.

Przedszkolaki z grupy Krasnale wypowiedziały się na temat swoich zimowych doświadczeń.

Dzieci z zapalem opowiadały, jak chcą pomagać w przygotowaniach do świąt i jak planują obdarować swoich bliskich własnoręcznie wykonanymi upominkami. Jednak wiele emocji wzbudził jeden temat, a właściwie jedna osoba - Święty Mikołaj. To o nim dzieci opowiadały z błyskiem w oku i z autentyczną ekscytacją. Zapraszam do przeczytania wypowiedzi dzieci.

Drogie dzieci. Powitaliśmy już kolejną porę roku - zimę. Powiedzcie, czy cieszyce się, że za oknami zima? Dlaczego lubicie zimę?

- M.W. Bo jest śnieg i można lepić bałwana.
- A.T. Bo z nieba lecą takie malutkie białe płatki i jest śliczne.
- H.R. Wszędzie jest biało, nawet na drzewach.
- B.K. I można zjeżdżać na sankach z takiej górki, albo na jabłuszku jechać.
- Sz.Ż. Bo jest zimno bardzo. Ja lubię najmocniej, jak jest taki duży śnieg, bo można robić kulki i śniegową bitwę.
- M.M. Można też turlać się w śniegu i nawet robić takie aniołki.
- L.T. W zimie jest wiele niespodzianek.

Na kogo lub na co czekacie w zimie?

- Sz.Ż. Ja to czekam na duży śnieg i na Mikołaja. Bo on z reniferami na sankach wiezie nam prezenty.
- M.W. Ja czekam żeby w domu była już choinka. Ja będę ją stroić, a potem będę tam prezenty.
- B.W. Ja oczywiście czekam na Mikołaja, bo on ma prezenty.

- A.T. U mnie też będzie choinka, a może dwie. W sklepie kupię takie różne świąteczne rzeczy i ozdoby i wszystko dam na choinkę. I będzie piękna. Potem może zobaczy ją Mikołaj.

Kto to jest Mikołaj?

- M.W. To taki dziadek wszystkich dzieci i nawet dorosłych.
- Sz.Ż. Tak. On jest dobry, daje prezenty. Wygląda tak, że ma twarz i białe wąsy i brodę.
- B.W. To taki staruszek, na prawdę, widziałem. Ubrany prawie jak krasnal, ma czerwone ubranie.
- B.K. Ma duży worek i w różnych pudełkach prezenty.
- M.M. Mikołaj jest duży i mocny. Umie jeździć sankami i lubi renifery.
- M.K. On daleko mieszka.
- O.P. Jest mądry, wszędzie trafi ale się chowa.
- M.K. Mikołaj spełnia marzenia.

Komu Mikołaj przynosi prezenty?

- Sz.Ż. Mnie i wszystkim grzecznym dzieciom. No i oczywiście tatusiom i mamusiom jak byli zawsze grzeczni.
- H.M. Dzieciom w przedszkolu też daje prezenty. Jak jest zima i duża choinka.

Jak Mikołaj dowiaduje się o czym marzycie, co ma Wam przynieść?

- H.M. Jego skrzaty nas podglądają przez okno i potem mówią co ja chcę dostać
- M.W. Ja, jak mam marzenie to robię taki rysowany list, rysuję te rzeczy. Z mamą podpisujemy, że to list do Mikołaja i wrzucam list do skrzynki. I czekam.
- H.R. Mogą mu powiedzieć rodzice, albo zadzwonić do niego.
- Sz.Ż. Mikołaj ma podglądającą kamerę i komputer i ciągle widzi dzieci. On nawet nie śpi i tylko patrzy.
- B.K. On odgaduje marzenia i ma dobre pomysły.
- A.T. On świeci gwiazdką, taką niewidzialną. I ona mu mówi kto chce coś mieć.
- M.K. Ja cichutko mówię w łóżku o czym marzę, a on to słyszy.

Czy ktoś z Was spotkał kiedyś Mikołaja albo gdzieś go widział?

- M.W. Takiego żywego w moim domu to nie widziałam, ale u nas był w nocy jak spałam, bo przy choince zostawił prezenty.
- B.K. W naszym przedszkolu był. Miał głośny dzwonek i czerwoną kurtkę.
- L.J. I taki worek z kolorowymi paczkami. I zrobił ze wszystkimi zdjęcie.
- M.K. Moja ciocia widziała Mikołaja i rozmawiała z nim.
- B.W. Ja widziałem w telewizji dużo Mikołajów. Takich fajnych.
- Sz.Ż. Jak spałem już to był u mnie w domu i zostawił prawie prawdziwą straż z włączonymi kogutami.

Bardzo dziękuję Wam za rozmowę i życzę aby Mikołaj przyniósł Wam to, o czym marzycie.

Grażyna Kryczka - nauczyciel

JAK SPĘDZAĆ ZIMOWE WIECZORY Z DZIECKIEM

Zimowe wieczory to doskonały czas, aby spędzić wartościowe chwile z dzieckiem. Warto zacząć od zapytania co Ono chciałoby robić w Waszym wspólnym wolnym czasie, a potem przedstawić swoje pomysły.

Dla dzieci w wieku przedszkolnym najważniejsza jest uwaga oraz zainteresowanie ze strony rodzica, nie da się jej zastąpić nowymi zabawkami.

Zimowe wieczory możemy spędzać:

Na sportowo

- Zabawy na podwórku: w myśl powiedzenia, że nie ma złej pogody są tylko nieodpowiednie ubrania- zimą też można ciekawie spędzać czas na zewnątrz.

Jeśli spadnie śnieg budowa śnieżnej fortecy, robienie aniołków lub bitwa na śnieżki będzie doskonałą rozrywką dla całej rodziny.

Możecie zaprosić do wspólnej zabawy sąsiadów lub kolegów z przedszkola. Kto pierwszy zjedzie z górki? – zorganizujcie wyścigi na sankach, nartach, jabłuszkach.

- Wyprawa na lodowisko – okres przedszkolny to dobry czas na przekazanie maluchom sportowego ducha.

Pierwsza wyprawa na lodowisko (łyżwy można wypożyczyć) będzie niezapomnianym przeżyciem i okazją do wspólnej zabawy.

- Może basen – wybierzcie się razem na pływalnię, zabawy w wodze doskonale odprężają, wpływają korzystnie na samopoczucie i sylwetkę.

Dziecko może rozpocząć naukę pływania pod okiem profesjonalnego instruktora.

-Nowe aktywności? – zima może być dobrym okresem na wypróbowanie nowych aktywności.

Taniec, sporty grupowe, sztuki walki, lepienie z gliny – jeśli jest taka możliwość, a także chęć ze strony dziecka warto zbierać nowe doświadczenia.

Ważne jest aby nie zmuszać dziecka do udziału w zajęciach dodatkowych, ponieważ już sam pobyt w przedszkolu dostarcza mu wielu bodźców.

Obcując z kulturą

Wyjście do kina lub teatru, przejażdżka autobusem lub tramwajem do muzeum, a może spacer do pobliskiej biblioteki dziecięcej i wybranie lektury na wieczorne czytanki?

W domu

Zimowa aura często pozbawia nas energii, często dopadają nas przeziębienia. Co robić w domu żeby się nie nudzić? Oto kilka propozycji:

1. Zabawy twórcze

(rozwijają kreatywność oraz sprawność manualną):

- tworzenie obrazków z bałwanek, choinkami czy gwiazdkami z papieru;
- zabawa w „śnieg” z pianki do golenia i sody oczyszczonej, lepienie figurek z ciastoliny;
- wspólne robienie: łańcuchów na choinkę, masek karnawałowych, laurek na Dzień Babci i Dziadka, dekorowanie pierniczków lub tworzenie ozdób z masy solnej;

2. Zabawy ruchowe

- tor przeszkód: stwórz trasę do przejścia np. z poduszek, tuneli z krzesel i koca;
- ślalom między przeszkodami: ustaw butelki z wodą lub plastikowe kubki jako pachołki (dziecko może biegać ślalomem między nimi);
- przechodzenie po linii: na podłozie połóż sznurek lub taśmę klejącą, dziecko musi iść po linii, nie schodząc na boki;
- rzuty do celu: ustaw kosz na pranie lub miskę i daj dziecku miękkie piłeczki lub zwinięte skarpetki, które trzeba wrzucić do środka;

-bitwa na papierowe śnieżki: zgnieć kartki papieru w kule i zorganizujcie zabawę, możecie zorganizować bitwę na poduszki lub balony.

3. Gry i układanki

Dostosowane do wieku dziecka gry planszowe rozwijają zdolności: motoryczne, logicznego myślenia, naukę zasad i umiejętności społecznych (współpraca, czekanie na swoją kolej). Doskonałą rozrywką będzie także wspólne układanie puzzli, budowanie z klocków lub domino obrazkowe.

4. Aktywności kulinarne

Wspólne przebywanie w kuchni wpływa pozytywnie na relacje międzyludzkie, kojarzy się z poczuciem bezpieczeństwa i więzi. Nie trzeba mieć zdolności kulinarnych aby przygotować z dzieckiem kakao z piankami lub zimową herbatkę. Do herbatki można także wspólnie upiec i udekorować ciasteczka, zrobić domowe wafelki lub zdrową czekoladę z jogurtu i owoców.

5. Książki, filmy, relaks

Domowe rytuały takie jak czytanie ulubionych bajek przed snem, wspólny wieczór filmowy, czas na rozmowy, żarty i przytulanki.

Nieśpieszny czas spędzony razem z Dzieckiem, poświęcona mu uwaga pomogą Wam nawiązać relację będącą bazą na przyszłość. Warto zaprzyjaźnić się z własnym Dzieckiem dopóki drzwi do jego pokoju są jeszcze otwarte, czas szybko ucieka...

Małgorzata Goździk, psycholog

GIMNASTYKA Z MIKOŁAJEM

ŚWIĄTECZNA MAGIA W NUDZIMISIOWEJ KRAINIE!

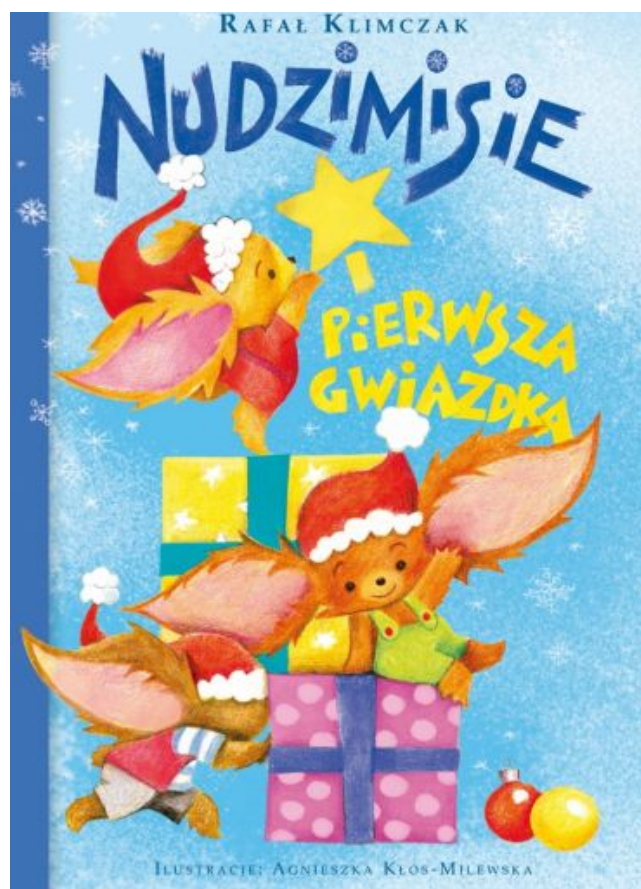
„Adaś aż otworzył buzię ze zdziwienia. Pod choinką stał jakiś krasnoludek. Caluteńki puchaty i o misiowym pyszczku. Tylko... uszy miał trochę za duże. O wiele za duże! To nudzimiś Hubek usłyszał dziecięce wołanie: „Nudzi mi się, nudzi misie, nudzimisie!”. I poczuł się zaproszony. Za nim zaś ruszyli Gusia i Mutek...”

Czy najlepszym prezentem może stać się niespodziewany gość, czy uda się urządzić safari i kulig z zabawkami, no i jak wygląda Wigilia w krainie wyobraźni? Odpowiedzi na te pytania znajdziemy w książeczce Rafała Klimczaka:

„Nudzimisie i pierwsza Gwiazdka”, a lektura tej książki to gwarancja udanej zabawy w krainie fantazji, gdzie sympatyczne postacie zapewniają niezapomniane przygody.

„Nudzimisie” to seria książek i audiobooków, o przyjaźni przedszkolaków z sympatycznymi stworkami, która już od dłuższego czasu jest bestsellerem wśród naszych przedszkolnych czytelników. Autor, na stronach swoich książeczek zaprasza dzieci do udziału w magicznych, barwnych i wciągających przygodach w krainie Nudzimisiów.

Powstało już kilka książek o przygodach Szymka i Nudzimisiów, a ponieważ nuda w takim towarzystwie nie jest możliwa i wszystkie przygody trudno zliczyć, autor zapowiada już kolejne pozycje, które z pewnością porwą każde dziecko w podróż do magicznego świata, w którym słowo „nuda” nie istnieje.

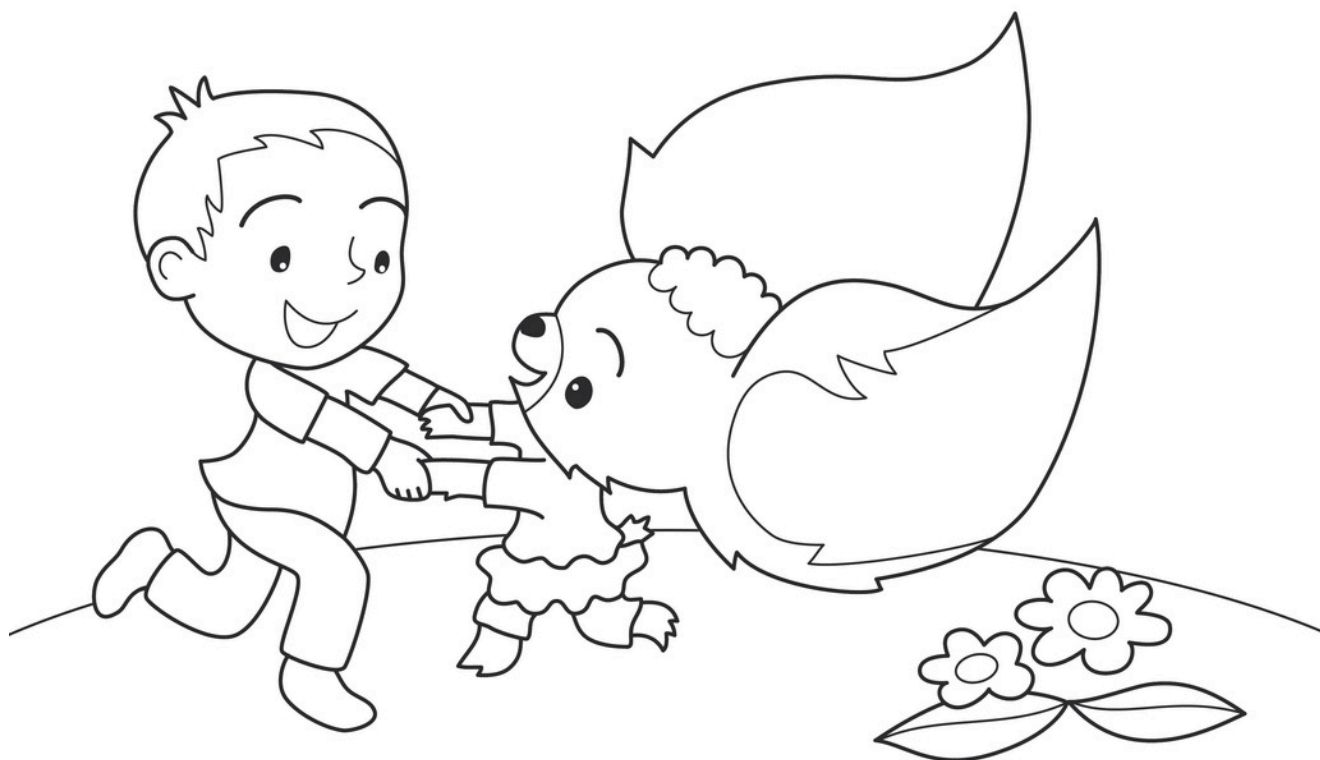

„Nudzimisie” przy okazji wesołych przygód uczą dzieci jak dbać o środowisko, uczą właściwych postaw względem przyjaciół i honorowego zachowania w różnych trudnych okolicznościach.

Zachęcam do zapoznania się z książeczkami z tej serii, a słowo „nuda” odejdzie w zapomnienie, nie tylko w czasie świąt.

Joanna Pryfer, nauczyciel

POKOLORUJ NUDZIMISIE

DOBRE MANIERY

„Życie pędzi wciąż do przodu, coraz prędzej gna i bryka i czasami w tym pośpiechu coś ważnego nam umyka. A więc wniosek dzisiaj stawiam, aby każdy z nas spróbował przy okazji, bez okazji, mówić częściej takie słowa: do widzenia, i dzień dobry, co tam słychać?, jak się czujesz? i poproszę, i przepraszam oraz proszę i dziękuję. Wtedy ludziom na tym świecie sympatyczniej ciut by było.

No, a przecież o to chodzi, by się wszystkim milej żyło!”

(„Moi Mili” M. Strzałkowska)

Dziecko w dużej mierze uczy się poprzez obserwację i naśladownictwo. Dobrych manier uczy się od najmłodszych lat w rodzinnym domu.

W przedszkolu codziennie spotyka się z koleżankami, kolegami, pracownikami, nawiązuje coraz więcej relacji.

Tutaj w grupie rówieśników uczy się zgodnego funkcjonowania, ćwiczy codziennie trudną sztukę dzielenia się z innymi, szanowania praw innych ludzi. Zachowania egoistyczne są powoli zastępowane umiejętnościami koleżeńskimi.

Z pomocą przychodzą nam piosenki, wierszyki, opowiadania z życia przedszkolnego, wspólne omawianie postępowania bohaterów, szukanie sposobów rozwiązywania sporów.

Zarówno w domu jak i w przedszkolu jest wiele naturalnych sytuacji, które można wykorzystać do nauki dobrych manier.

Zatem my, dorośli bądźmy dobrym przykładem dla naszych dzieci, uważajmy na to, czy jesteśmy szczerzy, uprzejmi dla innych. Dzieci bacznie się nam przyglądają, a wiemy, że wyczuwają fałsz. Nie szcędźmy sobie tych najprostszych przejawów grzeczności i życzliwości. Powinny one być zakodowane w nas od najmłodszych lat i używane niemal odruchowo.

Wielka jest rola dorosłych w procesie osvajania dziecka z podstawową kulturą osobistą.

By dzieci żyły w przyjaźni z dobrymi manierami, trzeba uczyć je od najmłodszych lat:

- czarodziejskich słów: proszę, dziękuję, przepraszam;
- jak witać znajome osoby, zarówno dzieci jak i dorosłych;
- szanować ludzi, zwłaszcza swoich najbliższych, osoby starsze;
- nie przerywać nikomu rozmowy;
- pytać rodziców o pozwolenie, gdy chce się coś zrobić lub wziąć;
- kultury przy stole, podczas rozmowy telefonicznej, w kinie, w restauracji.

Zacznijmy od powitania. Dziecko widzi, jak my się witamy, i postępuje tak samo. Najważniejszy jest dobry przykład.

Co jednak ma zrobić mama, której pociecha wita się z gośćmi „wybiórczo”? Na początek najlepiej porozmawiać z dzieckiem.

Trzeba mu wyjaśnić, że „dzień dobry” mówimy każdemu, kogo znamy, a nie tylko tym osobom, które darzymy sympatią. A potem powinno się konsekwentnie tę zasadę malcowi przypominać, np. przed wizytą u koleżanki, zanim wejdziecie do sklepu, gdy spotkacie sąsiada.

Nasze pociechy uczą się przez naśladownictwo i obserwacje życia dorosłych. Najprostszy sposób na nauczenie malca dziękowania to... dziękowanie jemu samemu.

Za przyniesioną zabawkę, podany przysmak, zrobienie tego, o co prosimy. Zazwyczaj mama i inni dorośli w rodzinie powtarzają wiele razy: „Co się mówi?” – aż dziecko nauczy się dziękować za to, co otrzymuje. Jeśli malcowi zdarzy się zapomnieć o podziękowaniu, po prostu przypomnijmy mu o tym. Pamiętajmy, że maluch dopiero się uczy. Zapytajmy: „Czy o czymś nie zapomniałeś?”.

Przeprosiny można podzielić na dwa rodzaje. Pierwszy to taki, kiedy dziecko przeprosza automatycznie, bo np. kopnęło kogoś pod stołem. Z takimi przeprosinami nie musi się wiązać skrucha. Nie trzeba malca za to upominać.

Powiedzmy tylko: „Kochanie, wystarczy, jak przeprosisz”. Drugi rodzaj dotyczy sytuacji, gdy maluch komuś umyślnie wyrządził krzywdę. Wtedy z dzieckiem trzeba porozmawiać, uświadomić mu, co może czuć druga osoba, by przeprosiny nie były wypowiedziane na odczepnego, tylko płynęły z głębi serca. W obu przypadkach, jak zwykle, najlepszy jest dobry przykład. Jeśli mama i tata, kiedy trzeba, przepraszają (siebie, innych i swoje dziecko), maluch szybko nauczy się używać tego magicznego słowa. Słowo „przepraszam” daje szansę na nowy początek, tak nam potrzebny w życiu międzyludzkim i rodzinnym.

W wychowaniu nie chodzi o to, by dziecko strofować. Ale o to, żeby wpoić pewne zasady funkcjonowania między ludźmi.

Na kolejnych stronach znajdą Państwo kilka poetyckich podpowiedzi, które pomogą nam dorosłym wskazać dzieciom właściwą drogę.

Katarzyna Grabowska, nauczyciel

„Ręce” H. Niewiadomska

Na spacerze ręka mała dużą rękę dziś spotkała. Paluszkami się splątały i tak sobie wędrowały. Mała piąstka w dłoni dużej chce posiedzieć trochę dłużej. Bo się bardzo dobrze czuje, gdy ją duża przytrzymuje. Trochę ślisko – rączka mała w dużej ręce się schowała. Przez ulicę przechodzimy – małej samej nie puścimy. Duża myśli – jak przyjemnie, gdy tak mała wierzy we mnie. Jak to miło tak wędrować i się małą opiekować. A gdy miną długie lata, posiwieje trochę tata, dłonie znowu się spotkają – młode stare przytrzymają. Trochę ślisko – ręka stara w młodej dłoni się spotkała. Przez ulicę przechodzimy – starszej samej nie puścimy. Te spacerki uczą nas, że choć szybko mija czas, nasze ręce się trzymają, zawsze wtedy, gdy kochają.

„Czyste ręce, ” M. Czerkawska

Me myśli poważnieją, Przystają być dziecięce, gdy tatuś mówi: synu, miej zawsze czyste ręce. Kimkolwiek kiedyś będziesz, jakich się chwycisz trudów, strzeż rąk twych zawsze, wszędzie, od życiowego brudu. Nie znaczy to jedynie, że trzeba ręce myć, lecz w sercu mieć uczciwość, dobrze i pięknie żyć. Nie plamić ust swych kłamstwem, przed fałszem zamknąć drzwi, szanować ludzką własność i bronić ludzkiej czci. Nie oszukiwać nigdy, nie brać, choć dają więcej – to znaczy, synku miły, mieć zawsze czyste ręce.

ŚWIĄTECZNE WIERSZYKI – MASAŻYKI

„ CHOINKA” Jolanta Siuda – Lendzion

Wchodzi tata do lasu,

Dzieci poruszają palcami obu dłoni po pleckach innego dziecka, naśladując marsz.

Jest cicho, nie robi hałasu.

Dzieci palcami wskazującymi rysują linie poziome od prawej do lewej i odwrotnie.

Szuka drzewka dookoła,

Dzieci rozłożoną dłoń wykonują koliste ruchy.

Słyszy stukanie dzięcioła.

Dzieci delikatnie stukają na przemian palcami wskazującymi prawej i lewej dłoni.

Leśniczy jodły sprzedaje,

dzieci oburącz rysują kształt choinki z góry do dołu.

Już tacie jedna podaje.

dzieci przesuwają dłoń po plecach.

Tata choinkę niesie do domu.

Dzieci kroczą palcami wskazującymi obu dłoni.

To niespodzianka – nic nie mówi nikomu.

Dzieci palcami wskazującymi rysują długie linie poziome od prawej do lewej i odwrotnie.

W domu dzieci gromada

Dzieci ostrożnie opukują opuszkami palców plecki dziecka przed sobą naśladując podskoki.

Radośnie drzewka dopada.

Dzieci oburącz rysują kształt choinki- z góry do dołu.

Maluchy wieszają bombeczki

Dzieci palcami wskazującymi rysują mniejsze i większe okręgi.

I pięknie lśniące gwiazdeczki,

Dzieci palcami wskazującymi rysują kształt gwiazdy.

Świecidełka, złociste łańcuchy

Dzieci złączonymi palcami rysują fale.

I anioły ze skrzydłami jak puchy.

Dzieci wykonują delikatne muśnięcia.

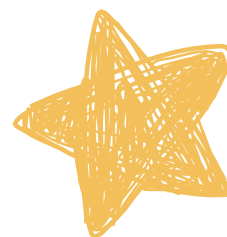
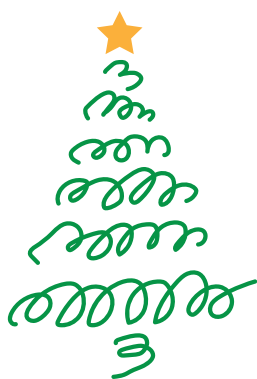
Wszyscy wokół choinki siadają.

Dzieci kładą płasko rozłożone dłonie i lekko klepią- raz prawą, raz lewą.

Kolędy radośnie śpiewają.

Dzieci pocierają plecy płasko rozłożonymi dłońmi, a następnie palcem wskazującym rysują dowolne wzory na plecach dziecka przed sobą.

Joanna Pryfer, nauczyciel

KSIĄŻKA POD CHOINKĘ DLA PRZEDSZKOLAKA

Święta tuż, tuż. Już niedługo pojawi się pięknie udekorowana choinka, zastawiony stół dwunastoma wigilijnymi potrawami oraz mieniące się kolorowymi lampkami elewacje domów.

Dla małych pociech to czas w którym oczekują wizyty gościa z dalekiej Laponii, świętego Mikołaja. Przynosi on w czerwonym worku wymarzone prezenty i zostawia je pod choinką. Tak tworzy się wyjątkowe historie, które sprawiają, że święta Bożego Narodzenia są jedyne w swoim rodzaju.

Dzięki książkom możemy podarować te historie dzieciom w gwiazdkowym prezencie. Oto kilka propozycji, które powinny się znaleźć w bibliotece przedszkolaka.

Najpiękniejsze opowieści pod choinkę, Ewa Stadtmuller

Magia świat przekazana za pomocą niezwykłych opowiadań z autorskimi ilustracjami. Dzięki tej propozycji krótkich bajek dziecko w wieku przedszkolnym utrzyma skupienie. Przenieś się wraz z dzieckiem do krainy fantazji, gdzie spotkacie sympatyczne postacie i przeżyjecie niezapomniane przygody. Znajdziemy w niej opowiadanie o piesku i papużce, które znajdują nowy dom, a dwie małe dziewczynki zasypiają szczęśliwe w piętrowym łóżku, którego do tej pory nie miały.

Boże Narodzenie z Manią i Tyniem, Magdalena Młodnicka

Przedszkolak to mały odkrywca, który każdego poznaje nieodkryty świat. Dzięki tej książce nie tylko wejdzie w świąteczny klimat i pozna bożonarodzeniowe zwyczaje, ale także uzyska odpowiedź na pytanie, czym są święta Bożego Narodzenia. Publikacja zawiera 14 stron, a na każdej z nich okienka oraz ruchome elementy budzą ciekawość młodego czytelnika, rozwijają wyobraźnię i dostarczają mnóstwo zabawy. Każda historia, której bohaterami są Mania i Tynio dodatkowo została przepięknie zilustrowana przez Agnieszkę Matz.

Adelka i trudne słowo na „e”, Anna Bichalska

Propozycja dla starszych przedszkolaków i dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Opowieść o tym, że każdemu przydaje się trochę empatii, zarówno dzieciom jak i dorosłym. Dzięki niej dziecko zrozumie, że nie jest odrzucane, a świat dorosłych nie jest wcale taki łatwy jak się z pozoru wydaje. Główna bohaterka Adelka przeniesie w świat magii, w której trudne słowo na „e” zostanie cudownie odkryte.

Wielkie marzenie małego Krecika, Tom Perciva

Publikacja angielskiego autora bestsellerowych opowiadań dla dzieci, tym razem na 40 stronach w formie wierszykowej opowieści, zachęca przedszkolaków do odkrywania swoich talentów, poznania siebie i spełniania marzeń – nawet mimo niepowodzeń, które pojawiają się w tym okresie. Bohaterem historii jest mały krecik, który podczas swoich podróży odkryje samego siebie i pozna swoje ukryte zdolności, których inne zwierzęta nie posiadają. Autorką ślicznych ilustracji jest Christine Pym.

Najmądrzejsze bajki – opowieści o tym, co daje supermoce, wydawnictwo Greg

Książka pozwalająca ciekawskim przedszkolakom poznać lepiej świat, w który wchodzi. Idealna propozycja dla małych odkrywców, które każdego dnia zadają milion pytań swoim rodzicom i żądają od nich szybkich odpowiedzi. Książka zawiera ciekawe historie o sprawach ważnych, trudnych i pięknych, oraz przekazuje wiele życiowej mądrości i prawdy, pozwalając spojrzeć na świat bez uprzedzeń czy niepotrzebnych lęków. Dzięki niej dowiedzą się, że każdy jest inny i powinien szukać swoich ukrytych sił i mocy.

Chłopiec i pingwin, Oliver Jeffers

Kolejna propozycja z angielskiego podwórka, tym razem autorstwa Olivera Jeffersa. Książka została przetłumaczona na 28 języków. Ta przepiękna opowieść dla dzieci w wieku przedszkolnym to historii małego chłopca, który chce pomóc zagubionemu pingwinowi odnaleźć drogę do jego domu. Jest to krótka, bo tylko 32 stronicowa ale niezwykle bogata w treść opowieść o poszukiwaniu i odnajdywaniu przyjaźni. Twarda oprawa zabezpieczy książkę przed nieplanowanymi upadkami. Historia ta pokazuje, że bezinteresowne czyny i prawdziwa przyjaźń potrafią zmienić świat.

Ewelina Kalinowska, nauczyciel

ŚWIĄTECZNE WYPIEKI SPOSOBEM NA WSPÓLNIE SPĘDZONY CZAS

Święta to magiczny czas, który najchętniej spędzamy z najbliższymi. To również doskonała okazja do wspólnego gotowania i pieczenia, szczególnie z dziećmi.

Przygotowanie świątecznych wypieków może być nie tylko zabawą, ale również cennym czasem spędzonym razem. Maluchy uwielbiają pomagać w domu, zwłaszcza w kuchni. Jeśli chodzi o świąteczne wypieki – dzieci, pierniczki i lukier to połączenie idealne!

Ale nie tylko przy pieczeniu pierniczków dzieci mogą nam pomagać. Przygotowaliśmy zbiór prostych przepisów, które bez problemu powinniście wykonać z „pomocą” podopiecznych. Co prawda sprzątanina jest potem dużo, ale warto! Radość i dumę, jakie będą czuć nasze dzieci, zrekompensują nam straty.

Szybkie pierniczki

Składniki:

- 300 g mąki pszennej;
- 100 g mąki żytniej pełnoziarnistej;
- 2 duże jajka;
- 130 g cukru pudru;
- 100 g masła, roztopionego i lekko przestudzonego;
- 100 g łagodnego miodu np. akacjowego*;
- 1 łyżka przyprawy do piernika;
- 1 łyżka kakao;
- 1 łyżeczka sody oczyszczonej.

Wszystkie składniki powinny być w temperaturze pokojowej. Masło roztopić i lekko przestudzić. Wszystkie składniki umieścić w większym naczyniu, następnie wymieszać i wyrobić do otrzymania gładkiego ciasta (można mikserem). Jeśli ciasto będzie klejące owinąć je folią spożywczą i schłodzić w lodówce. Najlepiej nie dosypywać do ciasta większej ilości mąki, aby pierniczki nie wyszły twarde. Ciasto rozwałkować na grubość 4 mm (nie cieniej), podsypując je małą ilością mąki pszennej – tylko tyle, by ciasto nie kleiło się do stolnicy.

Wykrawać różne kształty pierniczków. Układać je na blaszce wyłożonej papierem do pieczenia w niewielkich odstępach. Piec w temperaturze 180°C przez około 8 – 10 minut (długość pieczenia zależy od wielkości pierniczków, mniejsze pieczemy nawet krócej). Wyjąć, wystudzić na metalowej kratce. Dowolnie udekorować.

Sernik alpejski

Składniki:

- 1 kg mielonego sera;
- 10 jaj (rozdzielamy żółtka i białka);
- 2 budynie śmietankowe bez cukru;
- łyżka mąki krupczatki;
- 1,5 szklanki cukru;
- połowa olejku cytrynowego;
- 400 ml śmietanki kremówki;
- paczka biszkoptów lub herbatników.

Rozpoczynamy od ubicia białek. Dodajemy część cukru by wyszła sztywna i puszysta piana. Odkładamy do osobnego naczynia. Następnie ubijamy śmietanę. Również odkładamy do innej miski. Kolejny etap to miksowanie żółtek z pozostałym cukrem, dodanie budyniu i mąki. Na koniec ser i olejek. Wszystko mieszamy na gładką masę. Na końcu dodajemy ubite białko i śmietanę. Lekko mieszamy łyżką do połączenia składników. W międzyczasie na blaszce rozkładamy biszkopty lub herbatniki. Masę serową przekładamy na blachę.

Pieczemy w temperaturze 170 stopni (termoobieg) przez 45 minut, po upieczeniu zostawiamy jeszcze na 15 minut w zamkniętym piekarniku.

Murzynek z powidłami

Składniki:

- mąka pszenna – 2 szklanki;
- cukier – 1 szklanka;
- olej rzepakowy – 1 szklanka;
- mleko – 1 szklanka;
- powidła śliwkowe – 3 łyżki;
- jajko – 1 sztuka;
- kakao – 4 łyżki;
- cynamon – 1 łyżeczka;
- proszek do pieczenia – 1 łyżeczka;
- soda oczyszczona – 1 łyżeczka;
- sól – 1 szczypta;
- bułka tarta – 1 łyżka.

Jajko miksujemy z cukrem, kakao i olejem. Mąkę mieszamy z proszkiem do pieczenia, sodą, solą i cynamonem. Przesiewamy do miski. Dodajemy naprzemiennie z mlekiem do utartych jajek z cukrem, kakao i olejem. Na koniec dodajemy powidła. Krótco miksujemy. Piekarnik nagzewamy do 180 stopni. Keksówkę smarujemy odrobiną masła i obsypujemy bułką tartą. Przelewamy masę. Murzynka pieczemy przez ok. 50 minut.

Joanna Kalbarczyk, nauczyciel

KRYJÓWKA WYCISZEŃ – CO TO TAKIEGO

Dzień większości z nas, zarówno dorosłych jak i dzieci, wypełniony jest zazwyczaj po brzegi obowiązkami, sprawunkami, radościami i smutkami. Bywa, że ilość otaczających bodźców przytłacza dzieci do tego stopnia, że chcą przed nimi uciec, schować się. Ta prosta reakcja organizmu ma pozwolić wyregulować jego pracę, „złapać oddech”, a także nie pozwolić na przekroczenie tej cienkiej linii, za którą traci się kontrolę nad swoim ciałem, słowami. Dzieci w ten sposób uczą się radzić sobie z emocjami, które są odpowiedzią na otaczający je świat. Aby umożliwić dzieciom chwilę odpoczynku w ciągu dnia warto zaaranżować specjalną przestrzeń tzw. kryjówkę wyciszeń nazywaną niegdyś „bazą”.

Kryjówka powinna być miejscem przyjaznym dziecku, bezpiecznym, przygotowanym pod jego indywidualne potrzeby. Warto, żeby taka przestrzeń utrzymana była w stonowanych kolorach, zapewniała odizolowanie od bodźców, pozwoliła się skryć. Można umieścić tam przytulanki, koce, poduszki, zabawki antystresowe typu gniotki, masażery, ulubione książeczki.

Nie wskazane są wszelkiego rodzaju zabawki interaktywne, migoczące, pobudzające. Światło w takiej kryjówce także powinno być stonowane – może być to mała lampka bądź lampki choinkowe.

Warto zorganizować tę przestrzeń wspólnie z dzieckiem uwzględniając jego zdanie.

Jedną z form przygotowania takiej kryjówki jest specjalny namiot – tipi. Jeśli w domu nie mamy tyle miejsca aby stawiać namiot, można przygotować taką przestrzeń za pomocą kocy oraz poduszek.

Można wykorzystać również łóżko i dołączyć do niego baldachim, który używamy w razie potrzeby.

Należy pamiętać, iż kryjówka wyciszeń nie jest miejscem gdzie odsyłamy dziecko za karę, to nie jest „karny język”.

Kryjówka to miejsce, gdzie dziecko odizolowuje się od nadmiaru bodźców, a nie jest odizolowywane od rodziców w formie nauczki.

To miejsce, w którym dziecko szuka spokoju i powrotu do równowagi. To my jako dorośli musimy nauczyć dziecko z niego korzystać.

Kiedy widzimy, że w dziecku rośnie napięcie, nie może poradzić sobie z daną sytuacją, możemy spokojnym tonem zaproponować mu chwilę odpoczynku w kryjówce.

Jeśli dziecko tego potrzebuje możemy mu towarzyszyć w przebywaniu w niej. Jeśli nie wyraża takiej chęci zapewnimy je o tym, że jesteśmy w pobliżu gdyby nas potrzebowało.

W ten sposób uczymy dziecko wychwytywać pierwsze oznaki przebodźcowania i wyprzedzać sytuacje trudne. W momencie kiedy nam się to nie uda i dochodzi do zachowań trudnych przedstawiemy opcję skorzystania z kryjówki, ale nigdy nie odsyłamy dziecka, aby przemyślało tam swoje zachowanie w obawie przed karą. Warto pokazywać własnym przykładem, iż i my korzystamy z „chwili oddechu” w stresie. Jest to też dobry moment na pokazanie podstawowych ćwiczeń oddechowych, które dziecko będzie mogło samodzielnie wykorzystać.

**Agata Tomczak - pedagog specjalny,
terapeuta SI**

WPŁYW GŁOŚNEGO CZYTANIA NA ROZWÓJ DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM

Nie od dziś wiadomo, że czytanie dziecku ma istotny wpływ na jego rozwój. W okresie tym intensywnie kształtują się procesy umysłowe, psychiczne oraz tworzą się stałe nawyki. To doskonały czas, by wzbudzić w dzieciach potrzebę obcowania z książką. Na początku ważne jest, abyśmy pozwolili dziecku na radość ze słuchania.

Czytanie dziecku jeszcze przed jego narodzeniem jest równie ważne. Tuż po narodzinach i później możemy zaobserwować różne etapy zainteresowania książką oraz czytelnictwem.

Maria Przetacznikowa – psycholog rozwojowa dzieci i młodzieży wyróżniła kilka faz rozwoju:

- niemowlęstwo- 1 rok życia;
- wiek poniemowlęcy- od 1 do 3 lat;
- wiek przedszkolny- od 3 do 7 lat;
- młodszy wiek szkolny- od 7 do 12, 13 lat;
- wiek dorastania- od 13 do 18 lat.

W każdej z faz obserwujemy u dzieci charakterystyczne umiejętności oraz zachowania.

W okresie niemowlęcym u dzieci występuje zabawa książką.

Ważne są na tym etapie proste ilustracje (przedmioty, jako płaskie graficznie przedmioty) oraz proste teksty. Ważna jest tu rola pośrednika, którym zazwyczaj jest opiekun. W wieku poniemowlęcym w dalszym ciągu zaobserwować można zabawę książką, ale dzieci zaczynają rozumieć mowę otoczenia oraz przyswajają pojęcia abstrakcyjne. Dzieci przechodzą od pojęć prostych po złożone. Maluchy w tym wieku znacząco wzbogacają zasób słownictwa. W okresie tym zaobserwować można, że dzieci często mają chęć wracać do tych samych książek. W dalszym ciągu bardzo ważna jest rola pośrednika.

W wieku przedszkolnym dzieci wzbogacają mowę ilościowo i jakościowo. Przedszkolaki uczą się w czasie zabawy. Są zdolne do podejmowania zadań i wykonania ich.

Rozwijają się pierwsze pojęcia estetyczne. Pod koniec tego okresu niektóre dzieci czytają samodzielnie proste teksty. W dalszym ciągu rola rodziców jest bardzo ważna.

Okolo 5 roku życia w rozwoju dzieci ważny jest świat fantazji. Dzieci zaczynają interesować się baśniami, legendami oraz poezją.

Ważną rolę odgrywają obrazki. W tym okresie kształtuje się logiczne myślenie (dzieci zaczynają śledzić zmienne role bohaterów).

Dzieci mają dużą wrażliwość na emocje. Następuje przesunięcie nacisku z intelektualnego odbioru w stronę emocjonalnego.

W okresie przedszkolnym łatwiej będzie wyrobić w dzieciom chęć czytania, jeśli czynność ta będzie dla nich przeżyciem dostosowanym do ich możliwości i przyjemności.

Wskazane jest, aby czytać dzieciom codzienne albo przynajmniej kilka razy w tygodniu. Ważne również, aby rodzic lub opiekun wyrobił w sobie nawyk czytania oraz pozwolił dzieciom na wybór literatury takiej jaka ich interesuje.

Pierwsze książki dziecka powinny być krótkie i zawierać zaledwie kilka stron. Dzieci mają bowiem wąski zakres uwagi. Ilustracje powinny być duże i mało złożone. Wiele dzieci lubi książki z samymi obrazkami, bez słów.

Dzieci chętnie słuchają czytanej książki, gdy atmosfera jest miła i przytulna. Na prośbę dzieci można czytać te same książki wielokrotnie. Nawet gdy dzieci nauczą się czytać samodzielnie nie wolno zaprzestawać czytania, szczególnie w tym początkowym okresie.

Codziennie czytanie dzieciom dla przyjemności jest czynnością prawdziwie magiczną, zaspokaja bowiem wszystkie potrzeby emocjonalne maluchów, znakomicie wspiera ich rozwój psychiczny, intelektualny i społeczny, jest jedną z najskuteczniejszych strategii wychowania, a przy tym przynosi ogromną radość i pozostawia cudowne wspomnienia.

Dzieciom, którym czyta się codziennie czują się ważne i kochane. Buduje to ich mocne poczucie własnej wartości – wewnętrzną siłę i wiarę w siebie, które wpływają na jakość ich życia co najmniej tak znacząco jak zdrowy kręgosłup czy zdrowe oczy.

Codziennie głośne czytanie buduje mocną więź między rodzicem i dziećmi. Wiąż z najbliższą osobą jest jedną z najważniejszych potrzeb rozwojowych dzieci, warunkiem, by mogli wyrosnąć na zdrowych emocjonalnie i dojrzałych ludzi.

Wśród kolejnych atutów głośnego czytania wymienić można – korzyści językowe i umysłowe. Dzieci, którym się czyta będą używały bogatego i pięknego języka, posiadą umiejętności ciekawej konwersacji, łatwość publicznego wypowiedzania się w sposób jasny, logiczny i obrazowy, czyli wartości bardzo ważne w życiu społecznym.

Książka pomaga nam rozwijać język i słownictwo. Uczy nas wyrażać myśli i rozumieć innych. Książka rozwija myślenie. Dostarcza nam pojęć myślowych i nowych idei, rozszerza naszą świadomość i nasz świat. Pobudza fantazję, uczy budować obrazy w wyobraźni, dostarcza nam wiedzy o innych krajach i kulturach, o przyrodzie, technice, historii, o tym wszystkim, o czym chcielibyśmy dowiedzieć się czegoś więcej.

Książka rozwija nasze uczucia i zdolność do empatii. Wyrabia w nas umiejętność wczucia się w czyjąś sytuację. Może pocieszyć i wskazać nowe możliwości. Książka pomaga nam zrozumieć siebie.

Książka pomaga nam zrozumieć siebie. Odkrycie, że są inni, którzy myślą jak my, że mamy prawo do swoich odczuć i reakcji, umacnia nasze poczucie własnej wartości. Książka dla dzieci to pierwsze spotkanie z literaturą - nieograniczonym światem, z którego czerpiemy przez całe życie. To bardzo ważne spotkanie, gdyż, jeśli nie zostanie zmarnowane, pokaże, ile może dać dobra literatura.

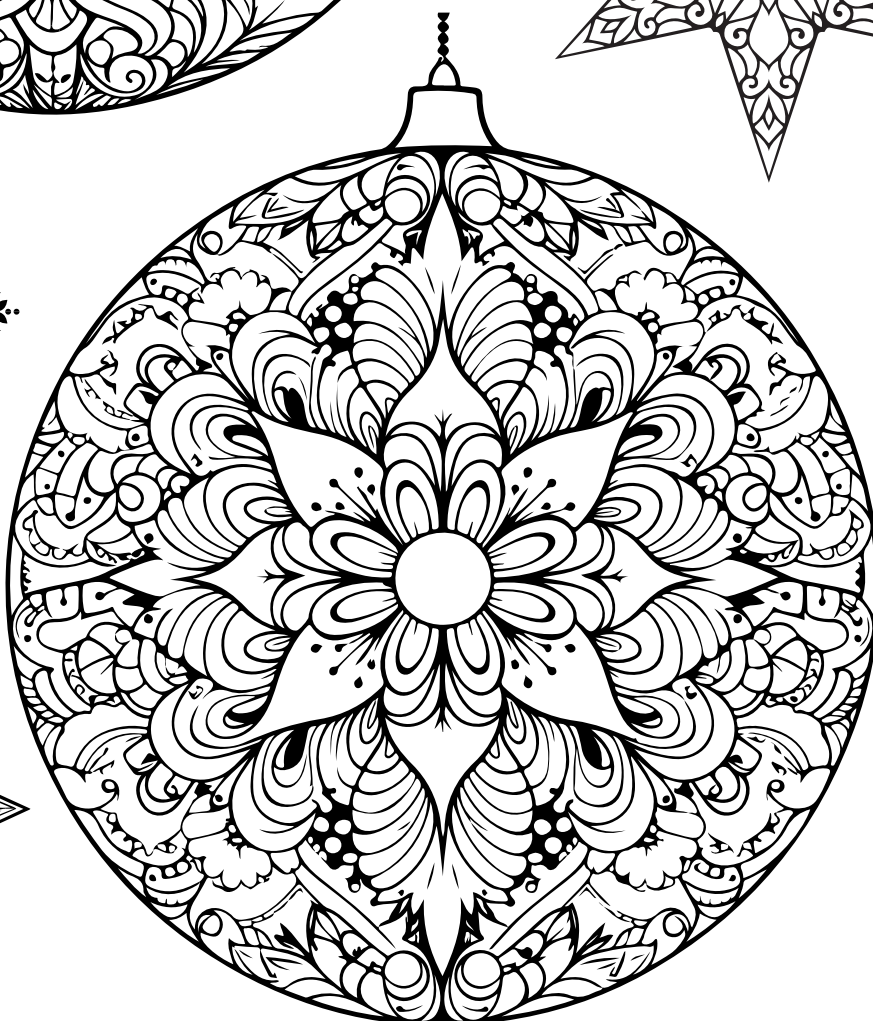
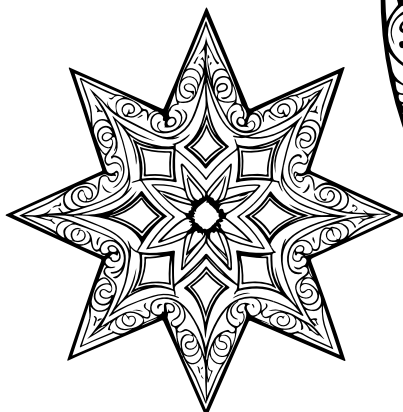
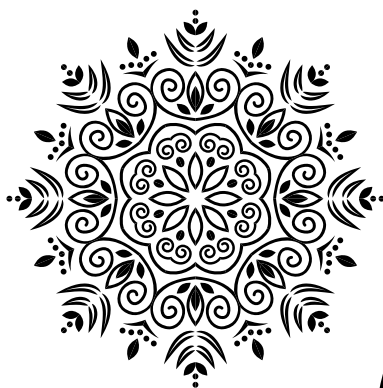
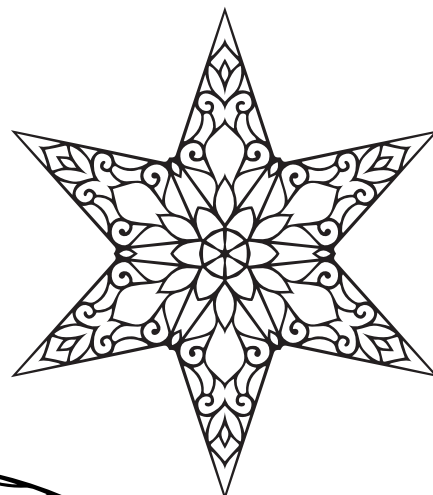
Ewelina Bielecka - pedagog specjalny

Opracowano na podstawie:

Wpływ czytania na rozwój dzieci i młodzieży, dr Dorota Grabowska IINiSB UW, Sulejówek, 12 maja 2015 r.
Fazy rozwoju wymienione przez Marię Przetacznikową: Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży, M. Żebrowska, Warszawa 1982.

POKOLORUJ I ZRELAKSUJ SIĘ

Świąteczne

B I N G O

Szanowni Państwo,

z okazji zbliżających się
Świąt Bożego Narodzenia życzymy Państwu,
aby ten szczególny czas wypełniły prawdziwie rodzinna
atmosfera, pogoda ducha oraz wzajemna życzliwość.
Niech te święta będą pełne radości, spokoju i ciepła,
a każdy dzień nadchodzącego roku przynosi nowe,
pozytywne doświadczenia.

Cieszymy się, że możemy być częścią Państwa życia
i wspólnie celebrować te magiczne chwile.
Dziękujemy za zaufanie i wsparcie w mijającym roku. Mamy
nadzieję, że nasza współpraca w przyszłości będzie równie
owocna i pełna sukcesów.

*Dyrekcja oraz Pracownicy
Przedszkola nr 50 w Warszawie*